Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 21. junija 2017 *

„Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije GPTech — Prejšnje besedne znamke Evropske unije GP JOULE — Nepredložitev dokazov pred oddelkom za ugovore o upravičenosti do vložitve ugovora — Predložitev dokazov prvič pred odborom za pritožbe — Neupoštevanje — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe — Okoliščine, ki nasprotujejo upoštevanju dodatnih in dopolnilnih dokazov — Člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravilo 17(4), pravilo 19(2), pravilo 20(1) in pravilo 50(1) Uredbe (ES) št. 2868/95“

V zadevi T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG s sedežem v Reußenkögeju (Nemčija), ki jo zastopa F. Döring, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa E. Zaera Cuadrado, agentka,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO je bila

Green Power Technologies, SL s sedežem v Bollullos de la Mitación (Španija),

katere predmet je tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. februarja 2016 (zadeva R 848/2015-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama GP Joule PV in Green Power Technologies,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi V. Tomljenović, predsednica, A. Marcoulli in A. Kornezov (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 10. maja 2016,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. julija 2016,

na podlagi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

na podlagi predodelitve zadeve sedmemu senatu in novemu sodniku poročevalcu,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi tega, da glavni stranki v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka nista vložili predloga, naj se opravi obravnava, in na podlagi sklepa Splošnega sodišča v skladu s členom 106(3) Poslovnika, da bo o tožbi odločilo brez ustnega dela postopka,

izreka naslednjo

Sodbo [1]

[…]

Predlogi strank

15 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo spremeni in zavrne registracijo prijavljene znamke;

— podredno, izpodbijano odločbo razveljavi.

16 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

[…]

Predlogi za razveljavitev izpodbijane odločbe

23 Tožeča stranka v utemeljitev predloga za razveljavitev izpodbijane odločbe v bistvu navaja dva razloga. Prvi razlog se nanaša na napačno uporabo pravil, ki urejajo postopek z ugovorom, drugi pa na napačno uporabo pravila 50(1) Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009.

[…]

Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009

[…]

39 Najprej je treba spomniti, da pravilo 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 določa, da „[č]e je pritožba naperjena proti odločitvi oddelka za ugovore, odbor omeji preizkus pritožbe na dejstva in dokaze, predložene v rokih, ki jih določi ali navede oddelek za ugovore skladno z uredbo in temi pravili, razen če odbor meni, da je treba dodatna in dopolnilna dejstva in dokaze upoštevati v skladu s členom [76(2) Uredbe št. 207/2009]“.

1 — Povzete so le točke obravnavane sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da so koristne za objavo.

40 Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 določa, da EUIPO lahko spregleda dejstva, na katera se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.

41 Uredba št. 207/2009 torej izrecno določa, da ima odbor za pritožbe pri preizkusu pritožbe proti odločbi oddelka za ugovore pravico, ki izhaja iz pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, da po prostem preudarku odloči, ali bo upošteval dodatna in dopolnilna dejstva ter dokaze, ki niso bili predloženi v roku, ki ga je določil ali navedel oddelek za pritožbe (sodbe z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-122/12 P, EU:C:2013:628, točka 33; z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, točka 32, in z dne 3. oktobra 2013, Rintisch/UUNT, C-121/12 P, EU:C:2013:639, točka 33).

42 V zvezi s tem je Sodišče že imelo priložnost navesti, da se francoska različica pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 v bistvenem elementu razlikuje od španske, nemške in angleške različice. Medtem ko namreč te zadnje različice določajo, da lahko oddelek za pritožbe upošteva samo „dodatne ali dopolnilne“ dejstva in dokaze, so v francoski različici besedila ta dejstva in dokazi „novi ali dopolnilni“ (sodba z dne 21. julija 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, točka 23).

43 Sodišče je z opiranjem na splošno sistematiko in namen ureditve, katere element je ta določba, in zlasti člen 76(2) Uredbe št. 207/2009, ki pomeni pravno podlago pravila 50(1) Uredbe št. 2868/95, ugotovilo, da mora EUIPO, če v zvezi z uporabo znamke v roku, ki ga določi, ni predložen noben dokaz, po uradni dolžnosti zavrniti ugovor. Nasprotno pa je predložitev dopolnilnih dokazov še mogoča, če so bili dokazi predloženi v roku, ki ga je določil EUIPO (glej sodbo z dne 21. julija 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, točke od 24 do 26 in navedena sodna praksa).

44 Sodišče je poudarilo, da je treba v zvezi z dokazom o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva znamke uporabiti enako razlago člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, saj navedena določba vsebuje pravilo, ki ima horizontalno vlogo v sistemu te uredbe, saj se uporablja neodvisno od narave zadevnega postopka. Iz tega sledi, da pravila 50 Uredbe št. 2868/95 ni mogoče razlagati tako, da širi diskrecijsko pravico odborov za pritožbe na nove dokaze (sodba z dne 21. julija 2016, EUIPO/Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, točka 27), temveč le na tako imenovane „dopolnilne“ ali „dodatne“ dokaze k upoštevnim dokazom, ki so bili predloženi v roku (glej sodbo z dne 11. decembra 2014, CEDC International/UUNT – Underberg (Oblika travne bilke v steklenici), T-235/12, EU:T:2014:1058, točka 89 in navedena sodna praksa).

45 Zato je treba odločiti, ali je izjavo z dne 15. julija 2015, ki je bila prvič predložena pred odborom za pritožbe, mogoče opredeliti za „dopolnilni“ ali „dodatni“ dokaz v smislu pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, kakor ga razlaga sodna praksa, navedena v točkah od 41 do 44.

46 Ni sporno, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza o svoji upravičenosti na podlagi pravila 19(2) Uredbe št. 2868/95 ne v določenem roku in tudi ne med postopkom pred oddelkom za ugovore, in to kljub dejstvu, da je EUIPO, kot je bilo navedeno v točki 6 zgoraj, tožečo stranko jasno obvestil, da mora predložiti dokumente, da bi dokazala, prvič, da je imetnica licence, in drugič, da ji je bilo s strani imetnika prejšnjih znamk dovoljeno vložiti ugovor. Poleg tega med strankama ni sporno, da podelitev licence za prejšnje znamke ni bila vpisana v register EUIPO na podlagi člena 22 Uredbe št. 207/2009.

47 Poleg tega je besedilo v navedbah z dne 20. februarja 2015, v skladu s katerim je tožeča stranka izključna imetnica licence imetnika prejšnjih znamk, le trditev, ki ni podkrepljena z dokazom. V teh okoliščinah izjave z dne 15. julija 2015 ni mogoče šteti za „dopolnilni“ ali „dodatni“ dokaz k dokazom, ki jih je tožeča stranka že predložila.

48 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da njena upravičenost do vložitve ugovora očitno izhaja iz dejstva, da je njeno ime enako imenu iz prejšnjih znamk, na katerih temelji ugovor, zadošča navesti, kot trdi EUIPO, da na podlagi te okoliščine ni mogoče domnevati, da je bila tožeča stranka upravičena do vložitve ugovora. Do samega dejstva, da znak v celoti ali deloma sovpada z imenom podjetja, je lahko prišlo zaradi različnih okoliščin v gospodarskem prometu, to pa očitno ne more nadomestiti dokumenta z dokazno močjo, kot je pogodba o podelitvi licence, ki dokazuje status imetnika licence in obseg njegovih pravic. V zvezi s tem so lahko pravice imetnika licence predmet različnih omejitev, ki se nanašajo zlasti na proizvode in storitve, ki so predmet zadevne licence, na ozemlje, za katero je bila licenca podeljena, ter na pogoje za odobritev vložitve ugovora.

49 Zato je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da izjave z dne 15. julija 2015 ni mogoče šteti za „dopolnilni“ ali „dodatni“ dokaz ter je zato ni mogoče upoštevati na podlagi pravila 50(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 2868/95 in člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, kakor ga razlaga sodna praksa, navedena v točkah od 41 do 44.

50 Zato je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavrniti kot neutemeljen.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

razsodilo:

1) Tožba se zavrne.

2) Družbi GP Joule PV GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

V. Tomljenović A. Marcoulli M. A. Kornezov

Razglašeno na obravnavi v Luxembourgu, 21. junija 2017.

Podpisi